

X K 5961/13

(I Kp 5961/2013)

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE SODIŠČE V KOPRU

OKROŽNO SODIŠČE V KOPRU

07. 03. 2014

PREJETO

JV

SKLEP

Višje sodišče v Kopru je v senatu, ki so ga sestavljali višja sodnica in sodnika Franc Drešar kot predsednik ter Mara Turk in Vitomir Bohinec kot člana,

ob sodelovanju Loredane Rahotin kot zapisnikarice,

v kazenski zadevi zoper obtoženega **Braneta GORŠETA**, ki ga zagovarjata odvetnika Mitja Jelenič in Emil Zakonjšek iz Ljubljane,

zaradi **kaznivega dejanja zlorabe uradnega položaja po tretjem odstavku 257. člena Kazenskega zakonika (v nadaljevanju: KZ-1) in drugih,**

o **pritožbi obtoženca** zoper sklep Okrožnega sodišča v Kopru z dne 28.2.2014, opr.št. X Ks 5961/2013,

na seji **7. marec 2014**

SKLENILO:

- I. Pritožba se kot neutemeljena zavrne.

OBRAZLOŽITEV:

1. Z izpodbijanim sklepom je senat sodišča prve stopnje (šesti odstavek 25. člena Zakona o kazenskem postopku, v nadaljevanju: ZKP, v nadaljevanju: sodišče prve stopnje) obtožencu podaljšal pripor iz razloga po 1. in 3. točki prvega odstavka 201. člena ZKP.
2. Proti takemu sklepu je vložil pritožbo obtoženec. Pritožbenih razlogov izrecno ne navaja, iz pritožbenih navedb pa je razvidno, da uveljavlja zmotno ugotovitev dejanskega stanja ter bistveno kršitev določb kazenskega postopka iz 11. točke prvega odstavka 371. člena ZKP. Pritožbenemu sodišču predlaga, da pritožbi ugodi in izpodbijani sklep spremeni tako, da pripor odpravi oziroma ga nadomesti s hišnim priporom, podrejeno pa, da izpodbijani sklep razveljavi in zadevo vrne v ponovno odločanje sodišču prve stopnje.
3. Pritožba ni utemeljena.
4. Sodišče prve stopnje je izdalo izpodbijani sklep po uradni dolžnosti na podlagi drugega odstavka 207. člena ZKP. Sklep je po vsebini ugotoviteljna odločba, s katero je ugotovljeno, da so pogoji in razlogi za pripor, odrejen (in večkrat podaljšan) zoper obtoženca, še vedno podani. Kot je navedeno v obrazložitvi izpodbijanega sklepa, je bil obtožencu pripor nazadnje podaljšan s sklepom sodišča prve stopnje z dne 2.1.2014 (pred tem pa s sklepi z dne 10.5.2013, 9.7.2013, 6.9.2013 in 5.11.2013). Obtožnica je pravnomočna in je v teku glavna obravnava.
5. Ko je sodišče prve stopnje po uradni dolžnosti preizkušalo, ali so še dani razlogi za pripor, je ugotovilo, da je še vedno podan utemeljen sum, da je obtoženec storil očitana kazniva dejanja (2. točka izpodbijanega sklepa), da je še vedno podana konkretna nevarnost, da bi obtoženec na prostosti s kaznivimi dejanji nadaljeval (3. točka izpodbijanega sklepa), da obstajajo okoliščine, ki kažejo na nevarnost, da bi obtoženec pobegnil v kolikor bi bil na prostosti (4. točka izpodbijanega sklepa), da je pripor neizogibno potreben za odvrnitev ponovitvene nevarnosti in begosumnosti ter da je sorazmeren ukrep (5. točka izpodbijanega sklepa). Spremenjenih okoliščin sodišče prve stopnje ni ugotovilo.
6. Obtoženec nima prav, ko v pritožbi trdi, da je sodišče prve stopnje ravnalo napačno, ko ni dokaze, ki so bili že izvedeni na glavni obravnavi, ocenilo v

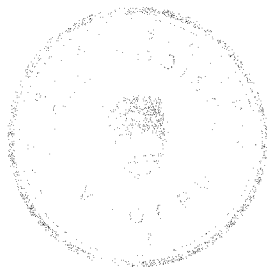
povezavi z obtožbo in zatrjevanim utemeljenim sumom, saj se dolžnost preizkusa in ocene dokazov zahteva šele v sodbi. Pritožnik v nadaljevanju pritožbe podaja svojo oceno že izvedenih dokazov in tistih, na katerih temelji obtožnica ter zaključuje, da ni več podan osnovni pogoj za podaljšanje pripora, to je utemeljen sum, da je storil obravnavana kazniva dejanja. Pritožbeno sodišče ponavlja ugotovitev iz sklepa opr.št. I Kp 5961/2013 z dne 10.1.2014, da v pritožbi izpostavljene navedbe ne predstavljajo očitne (prima facie) kršitve kazenskega zakona oziroma zmotne ugotovitve dejanskega stanja, zato ne morejo izpodbiti zaključka sodišča prve stopnje, ki je ocenilo, da je utemeljen sum, da je obtoženec storil obravnavana kazniva dejanja podan do take mere, da je osnovna predpostavka za podaljšanje pripora še vedno podana.

7. Nobene pravno odločilne spremembe ni niti v smeri obstoja pripornega razloga begosumnosti in ponovitvene nevarnosti ter sorazmernosti tega ukrepa. Obtoženec s ponavljanjem navedb, ki jih je že neuspešno uveljavljal v pritožbah zoper predhodne sklepe o podaljšanju pripora, ne more uspeti. Ker je sodišče prve stopnje obrazložilo, da prej navedena priporna razloga ne moreta biti odpravljena z milejšim ukrepom, ni bilo dolžno še dodatno obrazlagati, zakaj v konkretnem primeru ponovitvene nevarnosti ni mogoče preprečiti tudi z milejšim ukrepom, kot izpostavlja pritožnik v pritožbi.
8. Pritožnik tudi nima prav, da izpodbijani sklep ni obrazložen oziroma nima razlogov o odločilnih dejstvih. Ocena pritožbenega sodišča je drugačna, to je, izpodbijani sklep ima zadostne razloge o vseh odločilnih dejstvih, ki so bili podlaga za zaključek, da so še dani razlogi za pripor.
9. Po oceni pritožbenega sodišča je torej sodišče prve stopnje pravilno presodilo, da so še vedno podani zakonski in ustavni pogoji za podaljšanje pripora. Tega pritožnik s pritožbo ni mogel izpodbiti, zato je pritožbeno sodišče njegovo pritožbo zavrnilo kot neutemeljeno (tretji odstavek 402. člena ZKP).

Koper, 7. marec 2014

Zapisnikarica:
Loredana Rahotin, l.r.

Predsednik senata:
Franc Drešar, l.r.

Franc Drešar
M